

אמרי דרושים למסח דרוש י"ג י"ד יוסף

דאזא שטאט הכחד לכן בא המספר הזה בפסוק לאורוח על כגיל:

ואנב ארשום למשמרת מה שמעתי בשם הדיק הקדוש אדמיר

מכרש מצמלא אלסיה שסקשה על מה שנאמר בסגדה של פסח אלו טשה באלטיסם ולא הרג את בטוריסם דייט משמע הקידם טשה באלטיסם ואחרי הרג בטוריסם וסרי בפסוק מפורש לסיפך (בא י"ב י"ב) ועברתי בארץ מזרים בליגה הזה וסכתי כל כבוד בארץ מזרים מאדם ועד בהמה ובכל אלבי מזרים אעשה שפטים אני ה' כרי מבואר שקודם הרג הבטורים ואחרי טשה באלטיסם וסכיז ע"ז דהנה מבואר במנהג מסנה ע"ז פ"ד מ"ד דאס ציטל ע"ז ונמלא לפיז איש דהנה טרע משמשי לא ציטל ע"ז ונמלא לפיז איש דהנה טרע דהבטורים הו' הכנסים הפיזידים לע"ז ונמלא אס ה' הקב"ה עישה שפטים באלטיסם ממילא הו' מבועלים המשמשים שסם הבטורים אכן הקב"ה רצה להגדיל הנקמה להגמל מאויבי ישראל עם קדושו לכן הרג קודם את הבטורים ונמלא כי לא ציטל עדיין הפיז ואחרי טשה באלטיסם לצעלם וטוונחו ^{הוא} כדי להגדיל הנקמה לנקום מהבטורים ונמלא עשה טוב שפיר מה בסידר בסגדה אלו טשה באלטיסם ולא הרג את בטוריסם דייט ור"ל שאס ה' עושה באלטיסם ממילא הו' נבעלים המשמשים שסם הבטורים וס' די לו אכן צטוט הגדול רצה להסכיז לו להגדיל נקמתו במזרים וסרי בטוריסם קודם כדי שאחרי ונקום עוד ויעשה שפטים באלטיסם עכתי' הקדושים ודפחיה וס"י:

עוד שמעתי בשמו המעם על שפוחחין הדלת באמירת שפוך חמחק וגו' ואמר

שחשם בסריק טעם לזה ולא מלא ואמר הוא דהנה הביטמיק ה' נקי צירי' כמ"ש בצורה אשר הביטמיק וסגה ציטמיק על משה מטון כנגד ציטמיק של מעלה ונמלא צורה למטה צורה למעלה וסגה טרע כי הביטמיק לא נהרף רק עלה ועגו למעלה כמ"ש צוסיק בסוד שפך חמחו על עזים ואבנים ונמלא כי בצורה של משה עלה ג"כ אל בצורה של מעלה ונעשה שם דלי' כי עני פטמים צירי' גי' דלי' וסגה עשה שאט מחפליין על הגאולה וביצנה ציטמיק של מעלה ויצא בצורה הנמחה למעלה והחד למקומה למטה וישאר שם צירי' ולמטה וס' צירי' ויחלקה דלי' לשטים לזה שפוחחין דלי' לרמו שאט מבקשין שפוחח דלנה ויחלקה לשטים וס' צירי' למעלה וצירי' למטה עכתי' כק' ודפחיה וס"י:

ולענין נראה לומר עפ"י מ"ש בספר טוב הארץ דף ל"ז ליה בשם האריזל ור"ל צמח יעלה

מזרים פתח הקב"ה סוף המ"ס בלבד של למרבה המעשה ואז ילאו ממזרים אכל למחיל בגאולה הסחידים ב"ב יפתח אותה לגמרי צאלכסון ויסו שני דלחוח פתיחות דלה של דוד ראשון ואחרון שטאט המשיח האחרון ט' עיי"ש ומציאו ג"כ בספר ילקוט ראובני פ' בא עיי"ש ולפי"ז יל דהה המעם שפוחחין דלנה לבטוח שאט מבקשין על הגאולה האחרונה שפוחח המ"ס לגמרי ויעשה ממנה שני דלחח של דוד ובגיל והבן:

דרוש י"ד

בסעודת שחרית פ' בא תרנ"ז

דבר נא באוני העם וישאלו אים מאת רעו ואלשה מאת רעוה כלי

כסף וכלי זהב ודרשו חיל (ברכות דף ע' ע"א פ"ב) אין נא אלא לשון בקשה כו' שלא ואמר אותו דריק ועבדום ועט אותם קייס בהם ואחרי כן ילאו ברטש גדול לא קייס בהם, ודקדקו המפורשים הא אף אס לא יתרעם אלא ט"ה מ"מ נאמן הקב"ה לקייס בספחיה עוד דקדקו דחיבה צה"ס מיותר, ור"ל דהנה במילתא דרשו חיל (וכן הוא בפירש"י בשיר השירים, וכן הוא במדרש שס"ה, ובמדרש רב פ"ג אורח י"ט עיי"ש) חורי זהב נעשה לך זו ציח סיס, עם נקודת הכסף זו ציח מזרים, נמלא דציח סיס ה' גדול סרבה מצחה מזרים, ולכן סגם שגלוי לפני הקב"ה סיהי להם ציח סיס עריש בשעה יליאחן ממזרים אס ילכו ריקס יתרעם אלא ט"ה כי הוא לא ידע עדיין מצחה סיס, ולכן רצה הקב"ה להסכים דעחו של אלא ט"ה לעה עשה עריש מצחה מזרים:

ובמו ששמעתי בשם אדמיר כה"ק מ' חיים מלאך אלסיה שסיפר בצורים קטן מעשה

מהרסגה"ק מ' משה ליב מסאסוב אלסיה, שהלדיק בגיל צעירי' אחר הסעודה הלך לשוק לחפש חולי ימין לו סשיח אחס מלכ לעשות גמ"ח, **ופעם בפעם אחד, ושאל אותו** אס רוצה לשחוח ייש אמר סעני סן, וסלך עמו לציח הסמוך, וטס ליתן כוס ייש, ואחר ששחה, אמר לו סריסיק בגיל, אס רטונך לשחוח ייש יוחר טוב ואריק, בא עמי אל ספריסינאליע שסם בנמלא ייש חזק וחריף וטוטטס ציורח, אמר סעני סן, וסלך עמו, וצביאס שמה, לוס סריסי' בגיל ליתן לו כוס ייש מן סמונח, ואחר ששחה, שאל סעני אס סריסי', מדוע לא סלכח עמי חויקף בטעם סראשון לספריסינאליע, וסריסי' סשיז לו, רייתי לעשות לך נחה רוח שחספוד לנך מרס צואך סגה, וסויס סריסיק מלאח אלסיה, סגם שטרע מססיק ססימס סאלס מכרס

נצוה בן פסחא לאנשי מלרים כבאי לדין נמי
אלכסנדרס טוקן חט לט שבר עמוד של חיל שנה
ולכאורס כלל באמת לא היו שם רק דריו ועיי
במסרשיא שהרגיש בה וי שם לפי דרכו, אמנם עיי
במטאר צפרקי דריל פרק מ"ח שהגלה נחשב מיום
שטלדו מנשה ואפרים ומטאר שם שפני חשבין זה
הי רמיו שנה ואיחא שם שפדו ביום יבילה נמלא
צ"ס רמיו פולה חיל שנה וגם להחידון של המפרשים
שקושי השיעור הגלים החשבון ג"כ שפיר אמר נביה
בן פסחא שגניע לסח חשבון השיעור של חיל שנה:
ונתתי את חין העם הזה צמינו מלרים כ"י
ושאלה אשה משכנה

ומגרת ביה כלי כסף וכלי זכב ושמלת ימאה על
בניהם ועל צמחיהם ונללחם את מלרים (שמיט ג' כ"א
כ"ב) ובמכילתא איחא ח"ל ר"א בן יעקב אימר רוסיק
שרחש עליהם וכו' ואמר השאילני כלך המונח במקום
פלוגי וכו' מולא וטחן לו ואין חין ח"ל ח"ל רוסיק
שנאמר ושפדתי על בית דוד רוח חין יעל יושב ירושלים
רוח חין וגו' (זכרי י"ב פסוק י') וסבונס כי רוסיק
הוא במלכות מ"ש הארז"ל בשער סיחודים החילוק
בין נבואה לרוסיק ופיין בגלגולים ובשער הקדשה
לרביט מהרצ"ח זל"ס ובה"ק פי אחרי דף ס"א
ע"א יטרע מניינת הכפלה כי יחיד הכפלה ו"ה י"ה
הו"י ג' חין וכו' בסוד ה' אחרונה סיד המלכות
פיין צבונת ק"ש שעל המטה בפסיה פ"ט:

ובגמרא איחא חד אמר בעל כרחם דישאל וחי'א
בעל כרחם דמלרים, וי"ל דאלי יאלו
דברי חלקים חיים, דכנס כחיו צפרשא בא (י"ב ל"ה)
ובני ישראל עשו כדבר משה ויבאלו ממלרים כלי כסף
וכלי זכב ושמלות, וי' נחן את חין כעס צמינו
מלרים וישאלו וינללו את מלרים, וי' לדקדק בפסיקים
אלו, למס מקודם כחיו ובני ישראל ואח"כ כחיו
חן כע"ס, עוד חיבת פשו כדבר מ"ש מייחד
שהילל ובני ישראל שאלו ממלרים וי"י, עוד למס
לפיל צלויי השי"ת למשה (י"א ב') כחיו דבר נא
באזני כעס וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת
רעהה כלי כסף וכלי זכב, ולא כחיו חיבת ושמלות
ובשפת יי"א חן ממלרים כחיו (י"ב ל"ה) כלי כסף
וכלי זכב ושמלות, ובפרשה שמות (ג' כ"ב) כחיו
ושאלה אשה משכנה ומגרת ביה כלי כסף יכלי
זכב ושמלות וכו' טעמא צמי:

ולתרוץ כ"ז נקדים אחס הקדמות, א' טרע כ'
חואר ישראל רומז ללדיקים שבדיה, וחאר
כע"ס רומז לסמון המס הסחוחים, ב' טרע מדברי
הארז"ל דכ"א וינללו את מלרים קאלי על ילדו
הקדושים שהאילו מקליפת מלרים כמובא לפיל, וחס
לכאורס

מלרים ונעשים בכל דור ודור וכל שנה ושנה נחטור
הגם וזודאי יעשה לו השי"ת נסים צפורים כצמ"ל,
אמנם כדי להפס דעמיט נחן לו השי"ת כמח פורים
קמן שגם היום נחטור הגם (*) עכ"ל וכמו כן ר"ה
הקבי"ה להפס דעמי של

חלע"ס למ"ע צביח מלרים:
או יאמר פ"י מ"ש
בס"ק דברי
אמת מהרש"ל מלוצלון זל"ס
פי' לך לך דכ"א ואחרי כן
יאלו ברכים גדול קאלי על
גאולה העתידה צ"ב ש"י
לו רכוש גדול ונמלא שפיר
מדוקדק חיבת צמ"ס כס
יואלו מלרים שפדו עמוד
פרק, וסרכים הגדול י"ה
לדורות אשר י"ה צעוקבא
דמשיחא, ולכן ח"ש כדי שלא
יאמר כ"י קיים צמ"ס ואחרי
כן יאלו ברכים גדול לא קיים
צמ"ס רק לדור האחרון
צביחא גאול צמ"ס:

עוד יתבאר פ"י דאיחא
צמ"ס דור
הארז"ל שהרכוש הגדול רומז
לכניעת הקדושים אשר
יואלו מקליפת מלרים, ולכן
סמון העם שאין להם דעת
להכיל צמ"ס מיוח, צמ"ס
יחרס חלע"ס שפדו עמוד
פרק צמ"ס ולמס יאלו
צידים ריקנות ולכן להפס
דעמי של חלע"ס אמר
הקבי"ה למשה צבקה ממך
וכי:

והנה אמרו ח"ל (סנדרין
י"א ע"א) שהביב

דין למס חין דין למעלה,
וכן פי חל"ס צמ"י נפש מחטב, ויקחו חילך שמן זית
זך, וכן פי חל"ס צמ"י נפש מיוס"כ דכחיו וכפר אהרן
על קרטחיו אחס צמ"ס מדס חמלת הכפורים אחס
בשנה יכפר עליו כ"י וכמו שקבלה בידיו מהלדיקים
הקדושים חלמודי הצמ"ס זל"ס שגמר החחיה
עובה הוא בחטב ופיין צמ"ס ערבי נחל צ"י אמר
בדרוש לר"ה שחל צמ"ס בדים וי"ל לבאר כל זה בסיד
פ"י פ"ט: